

כ'ויל אָבער כ'קען נישט

גאר גוט הערן זייער זיסע שטימע האבן אפילו זוכה געווען צו פארזאגן א קאפיטל תהלים, און אלע קינדער פון די חברה האבן זיי נאכגעזאגט פסוק נאך פסוק.

נאך יעדע פאר קאפיטלעך האט מען זיך אפגעשטעלט אויף צו זאגן א נאמען פון א קראנקן וואס מען האט מנדב געווען לזכותו א טייל פון די מתנות. און אזוי האבן זיי ממשיך געווען צו אויסשריייען די ערוועקנדע פסוקים מיט וואס דוד המלך האט זיך אויסגעגאסן זיין הארץ, און זייער הויכע שרייענדע שטימע האט זיך געהערט ביז ווייט. יעדער וואס איז אריבער די בית המדרש אין יענע שעה, האט גוט געקענט הערן די קאך וואס טוט זיך אפ אין די חברה.

איין שבת, איז א שכן אריין אין די עזרת נשים, און געבעטן: "טייערע קינדער, איך וואוין ממש נאנט צום בית מדרש. מיין טאטע איז אן עלטערע איד, און די גאנצע נאכט האט ער זיך נישט גוט געשפירט, און יעצט איז ער געגאנגען שלאפן. די תהלים וואס איר זאגט איז זייער חשוב, אבער איך בעט אייך, אויב איר קענט זאלט איר עס זאגן שטילער, כדי מיין טאטע זאל זיך קענען אויסשלאפן. די קולות שטערן אים, און אונזער פענסטער איז ממש נאנט צום ווייבער שול. איר זעט? ממש דא! יישר כח".

דער משגיח האט אלעמען געזאגט: "מיר זענען יעצט 'אנוסים' פון צו קענען זאגן תהלים הויכע. טראץ וואס עס איז א גרויסע זכות, גייען מיר יעצט זאגן תהלים מיט גרויס פוניה, אבער שטיל, כדי נישט צו שטערן זיין מנוחה. אזוי מיר האבן געלערנט אין די מעשה, אז עס זענען דא מצבים וואס מיר זענען אזוי ווי די אנוסים און מיר ווילן טון מצוות אפן און אויפן קול, אבער דער באשעפער וויל אז מיר זאלן טון אנדערש - באהאלטן און שטיל".

"דו פארשטייט מיין טייערע אייניקל? דאס איז איין דוגמא פון פיל אנדערע מצבים, אין וואס מיר קענען זיין אנוסים".

אין די נייע מעשה וואס מיר האבן אנגעפאנגען די וואך - די מעשה וואס ווערט אויך אנגערופן "מעשה ניסים", דערציילט דער רבי אויף א קעניג וואס האט גוזר געווען אויף אלע אידן זיך צו שמד'ן. טייל פון די אידן האבן איבערגעלאזט זייער גאנצע פארמעגן, און געגאנגען גלות, און א טייל זענען געבליבן אנוסים. דער רבי ערקלערט וואס פונקטליך דאס מיינט אן 'אנוס', אז באהאלטענערהייט פירט מען זיך ווי א איד, און אפגענערהייט קען מען זיך נישט פירן ווי א איד.

יעדער מענטש האט זיך זיינע מצבים וואו ער איז אן אנוס - פלעצער וואו ער קען נישט אדער עס איז אים שווער צו זיין דאס וואס ער וויל באַמט זיין.

צומאל האט ער מורא פון זיינע ארומיגע, אין אנדערע פעלער אויף זיין פארמעגן, און צומאל וויל ער געפונט זיך אין א סביבה וואס גלייבט נישט אזוי שטארק אין די מנהגים און אויפירונג וואס ער פירט זיך, און אזוי אויך זענען דא פיל מצבים אין א מענטש'נס לעבן פון שוועריגקייטן אדער קרענק חס ושלום, וואס ער איז ממש ווי אן אנוס - א באצווינגענער, און ער קען נישט זיין אזא פלאמעדיגער איד פארן באשעפער אזוי ווי ער וויל זיין. און דארטן, אין אזא פלאץ, דארף ער זיכער מאכן צו זיין א איד כאטש באהאלטענערהייט. אז אין הארצן זאל ער נאך שטרעבן און לעכצן צו מקיים זיין די הייליגע זאך וואס ער וויל, און זיין מח זאל זיין דבוק אין באשעפער, און בלויז פונדריסן, "בפרהסיא", זאל ער גארנישט טון.

"היינט קען אויך זיין א מצב אז מיר זאלן זיין אנוסים?" האט חיים געפרעגט זיין זיידע. "יא, נא, מיין טייערע אייניקל. איך וועל דיר דערציילן וואס ער האט פאסירט די וואך".

אפרים און נחמ' פון כתר ח', האבן אויפגעהאנגען מודעות אין די בתי מדרשים: אנגעפאנגען פון די וואך, וועט זיין א 'חברת תהלים' שבת נאכמיטאג, אין די ווייבער שול פון די בית מדרש, דורכן משגיח ר' דוד.

פיל קינדער האבן אנגעפאנגען צו קומען יעדע וואך. די קאפיטלעך האט מען געזאגט הויך אויפן קול. קינדער וואס מען האט געקענט

ספּוּרֵי מַעֲשִׂיּוֹת מִשָּׁנִים קִדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה ד' - מִמֶּלֶךְ שְׁגֵזֶר שְׁמַד (1)

גִּיגָאנְגֶּען און האט גִּיזאַגט דעם מֶלֶךְ. אז מען האט זיך אויף אים גִּיבֹנְטֶעוועט פֿנ"ל איז גִּיגָאנְגֶּען דער מֶלֶךְ און האט אויס גִּיפֶרִיבט אויב עס איז אַמֶת. האט ער גִּיזַעֶהן אז עס איז אַמֶת. האט ער גִּישְׁטֶעלעט שוּמְרִים. די נאכט וואס זיי זענען אויף אים אָן גִּיפֶאלִין האט מען זיי גִּיחֶאפֶט. און מען האט זיי דן גִּיווען אִיטְלִיכֶן ווי זיין מִשְׁפֶּט איז גִּיווען.

האט זיך דער מֶלֶךְ אָן גִּירופֿן און האט גִּיזאַגט צו דעם שר וואס ער איז גִּיווען אִיין אונס. וואס פֿאַר אִיין פֿבֿוד זאל אַיך דיר געבֿין דער פֿאַר וואס דו האָסט מִיך מִצִּיל גִּיווען מיט מִינע קִינְדער. זאל אַיך דִיך מאַכֶּן פֿאַר אִיין שר (דִּהִינֶנו פֿאַר אַ האר) דו בִּיסט דוּך בִּלּוּז שוין אַ שְׁרָה. זאל אַיך דיר געבֿין געלט. דו האָסט אִלִּין געלט. זאג וואס פֿאַר אַ פֿבֿוד דו ווילסט. וועל אַיך עס דיר בִּוּדֶאי טון. האט דער אונס גִּיענפֿערט, וועסטו מיר אָפֶער טאן וואס אַיך וועל זאגן. זאגט דער מֶלֶךְ. יוא אַיך וועל דיר בִּוּדֶאי טאן וואס דו וועסט וועלן.

האט דער אונס גִּיזאַגט שווער מיר בִּי דִיין קרוין און בִּי דִיין מלוכה. האט אים דער מֶלֶךְ גִּישוואוירן.

האט זיך דער אונס אָנגִירופֿן. גֶאָר מִיין פֿבֿוד אִיז. אז אַיך זאל מַעגִין זיין אִיין יְהוּדִי בִּפְרֶהֶסִיא (דִּהִינֶנו פֿאַר לִיט) אַיך זאל מַעגִין לִיגִין טלית און תפילין בִּפְרֶהֶסִיא.

האט עס דעם מֶלֶךְ זייער גִּיאַהֶרט מַחֲמַת אִין זיין גאַנצער מדינה טאר ניט זיין קיין יְהוּדִים. נאר ער האט אָפֶער קיין בְּרִירָה ניט גִּיֶהאט מַחֲמַת דער שְׁבועָה. וואס ער האט אים גִּישוואוירן אז וואס ער וועט וועלן זאל ער אים טאן.

אין דער פֿרי איז גִּיגָאנְגֶּען דער אונס. און האט גִּילִיגֶט טלית און תפילין בִּפְרֶהֶסִיא.

אַמאַל איז גִּיווען אַ מֶלֶךְ. האט ער גִּוזֶר גִּיווען אויף דער מדינה גִּירוש בגזירת שְׁמַד. (דִּהִינֶנו) אז ווער עס וויל בִּלִּיבֶן אין דער מדינה. מוז ער זיך שְׁמַדִּין. און אז ניט. זאל מען אים אַרויס טִרִיבֶּן פון דער מדינה.

איז גִּיווען אַ טייל וואס זיי האבֿין מִפֿקִיר גִּיווען גֶאָר זייער גוּטֶן מיט זייער עשירות. און זענען פון דאָרט אַרויס בְּדִלּוֹת פֿדי זיי זאלן בִּלִּיבֶן בִּי דער אַמוֹנָה זיי זאלן קענען זיין יודין. און אַ טייל האבֿין רַחֲמָנוּת גִּיֶהאט אויף זייער עשירות און זענען דאָרטן גִּיבִלִיבֶן. זענען זיי גִּיווען אַנּוּסִים בְּצַנְעָא (דִּהִינֶנו פֿאַרְבֶּאָרְגֶּן) האבֿן זיי נוהג גִּיווען דעם דת פון יודין. און בִּפְרֶהֶסִיא (דִּהִינֶנו פֿאַר לִיט) האבֿן זיי נִשְׁט גִּיטאַרט זיך נוהג זיין ווי יודין.

דער נאך איז דער מֶלֶךְ גִּישְׁטאַרְבֶּן. איז דער זון גִּיווארין מֶלֶךְ. און האט אָנגִיֶהוּבִין פִּירִין די מדינה זייער שאַרף. און האט אָפֿגִינומען אַסאַך מדינות. און ער איז גִּיווען אַ גִּרוֹסער חָכֶם. און מַחֲמַת ער האט זייער שאַרף גִּיֶהאַלְטִין אין דער האַנט די שְׁרֵי מלוכה.

האבֿן זיי זיך אויף אים גִּימאַכט אַ בּוֹנֶט. אז זיי זאלן אויף אים אָן פֿאַלִין און זאלן אים אויס האַרגִנען אים מיט אַלע זיינע קִינְדער.

און צווישן די שְׁרִים איז גִּיווען אַינער פון די אַנּוּסִים. האט ער זיך מִיִּשְׁב גִּיווען. נאך וואס בין אַיך אִיין אונס. מַחֲמַת אַיך האב חס גִּיֶהאט אויף מִיין האב. און אויף מִיין עשירות. הִינְט אז מען וועט דעם מֶלֶךְ האַרגִנען, און די מדינה וועט בִּלִּיבֶן אָן אַ מֶלֶךְ וועט אַינער דעם אַנְדערִין לַעבֶענְדִיקֶעֶרֶהִיט אַינְשְׁלִינגֶען. ווארין אַ מדינה קאן ניט זיין אָן אַ מֶלֶךְ.

דרום האט ער זיך מִיִּשְׁב גִּיווען. ער וועט גיין און וועט אויס זאגן דעם מֶלֶךְ. און זיי זאלן ניט וויסן. און איז

דער נאך איז דער מלך גישטארבן. איז גיווארין זיין זון מלך. דער זון האט אנגיהויבן צו פירן די מדינה מיט גוטן מחמת ער האט גיזעהן מהאט גיוואלט זיין פאטער אויס רייסן פנ"ל. און ער האט איין גינומען אסאך מדינות. און איז גיווען זייער א גרויסער חכם.

דער מלך האט גיהייסן אז מיזאל צום אויף רופין אלע שטערין זעהר. אז זיי זאלין אים זאגן. פון א וואסערע זאך קאן זיין זרע פארשניטן ווערין. כדי ער זאל זיך דער פאר היטן.

האבן אים די שטערין זעהר גיזאגט. אז זיין זרע וועט ניט פאר שניטן ווערין. נאר ער זאל זיך היטן פון א שור ושה. (דהיינו פון איין אקס און פון איין לעמילע)

האט מען דאס פארשריבן אין דעם ספר הזכרונות. דער מלך האט אן גיזאגט זיינע קינדער אז זיי זאלין אויף אזוי פירן די מדינה ווי ער מיט גוטן. דערנאך איז ער גישטארבן.

איז גיווארין זיין זון מלך. און ער האט אנגיהויבן פירן די מדינה מיט שארפקייט אזוי ווי זיין זיידע. און האט אפגינעמען אסאך מדינות.

און איז גיפאלן אויף איין חכמה. און האט גיהייסן אויס רופין. אז עס זאל זיך ניט גיפינען אין זיין מדינה קיין אוקס און קיין שאף. כדי זיין זרע זאל ניט קענען פארשניטען ווערן. און האט זיך גיטראכט היינט האט ער קיין מורא ניט פאר קיין שום זאך. און האט גיפירט די מדינה זייער שארף. און ער איז גיווארין זייער א גרויסער חכם.

דער מלך איז גיפאלן אויף א חכמה אז ער זאל קענען אפנעמען גאר די וועלט אן מלחמה. ווארין סע פאר האנדן זיבן חלקים אין דער וועלט.

ווארין די וועלט איז גיטיילט אויף זיבן חלקים. און סע פאר האנדן שבעה כוכבי לכת (דהיינו זיבן שטערין וואס זיי גייען ארום די זיבן טעג פון דער וואך) און איטלעכער שטערין

לייכט אריין אין א חלק פון די זיבן חלקים פון דער וועלט. און סע פאר האנדן שבעה מיני מתכות (דהיינו זיבן אירליי אייזן ווארג דהיינו גאלד און זילבער און קופער און צין וכו') און איטליכער שטערין פון די זיבן שטערין לייכט אריין אין א באזונדער מין אייזן ווארג.

איז דער מלך גיגאנגען און האט צום אויף גינומען די אלע זיבן ערליי אייזן ווארג. און האט גיהייסן מיזאל אים ברענגען אלע גילדענע פאטרעטין פון אלע מלכים וואס זיי הענגען אין זייערע פאלאצין. און ער האט גימאכט דער פון א מענש. דער קאפ איז גיווען פון גאלד, דער גוף פון זילבער. און אזוי די איבריגע אברים זענען גיווען פון אנדערע אייזן ווארג. סע גיווען אין דעם מענטשן אלע זיבן אירליי אייזן ווארג.

און ער האט דעם מענש גישטעלט אויף א הויכן בארג. האבן אלע שבעה כוכבי לכת (דהיינו אלע זיבן שטערין) אריין גילייכט אין דעם מענטשן. און אז א מענש האט גידארפט עפעס איין עצה אדער א משא ומתן. און האט ניט גיוואוסט אויב ער זאל יוא טאן אויב ניין.

פלעגט ער זיך שטעלין א קעגין דעם אבר פון דעם אייזן ווארג וואס סע קער צו דעם חלק פון דער וועלט. וואס דער מענש איז פון דארט גיווען. און דער מענש האט אין זין גיהאט אויב ער זאל טאן די זאך וואס ער האט באדארפט אויב ניין,

און אז ער האט באדארפט יוא צו טאן. פלעגט לייכטן און שיינען דאס אבר. און אז ניט איז פינצטער גיווארין דאס אבר. (דאס האט אלץ דער מלך גיטאן)

און דורך דעם האט ער אפגינעמען גאר די וועלט. און האט איין גיזאמילט זייער אסאך געלט.

נאר דער מענש וואס ער האט גימאכט פון די זיבן אירליי אייזן ווארג. איז ניט מסוגל גיווען צו דער זאך. נאר באופן אז דער מלך זאל משפיל גאים זיין און זאל מגביה שפלים זיין (דהיינו גרויסע לייט זאל ער אראפ ווארפן פון זייער גדולה און קליינע לייט זאל ער אויף הייבן)

לאמיר זיין פאר הערן

די פערטע מעשה - דער מלך שגור שמד (1)

- א. וואס האט דער מלך געווען אויף דער מדינה?
☐ צו פארטרייבן אלע אידן פון דער מדינה
☐ צו הרג'ענען אלע אידן פון דער מדינה
☐ אז ווער עס וויל בלייבן אין דער מדינה מוז זיך שמד'ן
- ב. וואס האבן די אידן געטון?
☐ א טייל האבן מפיקר געווען זייער גאנצער פארמעגן, און זענען ארויס פון דארטן
☐ א טייל זענען געבליבן און זיך געפירט ווי אידן באהאלטענערהייט
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ג. ווער האט אויסגעזאגט פאר דעם מלך אז מען וויל אים הרג'ענען?
☐ א גוי, איינער פון די שרים
☐ א איד איינער פון די אנוסים
☐ א איד א שר איינער פון די אנוסים
- ד. וועלכע כבוד האט מען געגעבן פאר דער וואס האט אויסגעזאגט?
☐ מען האט אים געמאכט פאר א שר
☐ מען האט אים געגעבן געלט
☐ אז ער זאל מעגן לייגן טלית און תפילין בפרהסיא
- ה. די שטערן זעערס האבן געזאגט פאר'ן מלך זיך צו אפהיטן פון?
☐ פירן די מלכות שארף
- ו. וואס האט דער מלך געווען אויף דער מדינה?
☐ פון א קו און א אקס
☐ פון א אקס און א לעמעלע
- ז. שאלה זכות: דער מלך איז געפאלן אויף א חכמה אז?
☐ אז עס זאל זיך נישט געפונען אין זיין מדינה קיין אקס און קיין שאף
☐ ער זאל קענען אפנעמען די וועלט אן קיין מלחמה
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. וואס האט דער מלך געטון?
☐ ער האט איינגענומען די וועלט
☐ ער האט איינגעזאמלט אסאך געלט
☐ ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ט. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
☐ איינמאל
☐ צוויימאל
☐ איך האב געוואלט

טיפער געטראכט

וויפל קעניג'ן זענען דא אין אונזער מעשה פון די וואך?

און ווער פון זיי האט געפירט די מדינה מיט גוטן?

תשובות אויף די פריערדיגע וואך

וואו זעט מען אין די מעשה אז אפי' די גוים זענען מכיר אין די גרויסקייט פון די תפילת פון די אידן?

און דער מלך האט גוזר געווען אויף די אידן זאלן מתפלל זיין

און אין וועלכע מעשה נאך, זעט מען די זעלבע זאך (אז אפי' די גוים זענען מכיר אין די תפילת פון די אידן)?

אין מעשה ה' בן מלך מאבנים טובות

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש' קדשים', לוטער 'סודות' התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס' ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com

